

Puheenjohtajan palsta

22.09.1995

Kirjoittaessani tätä juttua juhluvuosi on kallistumassa lopuilleen. Vuoden aitia tarkastelehtaessa päällimmäisenä käise kohdistuu koripalloluopelle naisjoukkueen nousun mestaruusarjaan ja nyt syksypuolella heidän hyvät esityksensä cup-pestissä, sillä ovathan he jo neljän parhaan joukossa ja mahdollisuuksia on vielä vaikka niime.

Mikä sen hienompaa jos näin juhluvuoden kannaksi seura saavuttaisi cup-kannun. Naisilla näyttää menevän hyvin.

Miesten puolella joukkue 1-divisioona tasolla on rakennettu osin uudelle pohjalle osin luottaen vanhoihin hyviksi havaittiin aktiivisiin. Olemme saamassa myöskin "jenkki" vahvistuksen jo heti sarjakauden alkuan ja täten ajettua hänet sisään jo ennen varsinaisten kovempien koitosten alkua. Miehet ovat tehneen kesäkauden aikana raskaan harjoitusohjelman, jotta kausi voisi päättyä tulevana keväänä samaan kuin mitä naiset tekevät edellisinä kevätinä, nimittäin nousu mestaruusarjaan ei olisi mikään kovin mahdoton yllätys.

Koripallon junioripuoli on aloittelemassa syyskauden toimintaansa taasen usin erittäin aktiivisimmin evän osin mutta myöskin vanhojn tuntuksi tulien vetäjin. Koripallonuorissa on seuran koripallon tulevaisuus, siksi kaikki se aktiivinen tuki jonka niin valmentajia kuin taustavoimakin junioreihin saataavat antaa hedelmää tulevana vuosina seuralle ja mahdollisuuksiemme säilyvä koripallon kohdalla lähellä kovina kätkää.

Jalkapallossa kulunut kausi on ollut osin odotusten mukainen mutta tamma karvas tappio on osin ollut lainentamassa nousuhavaita seuraavalle tasolle, mutta jalkavuden kannalla kausi on ollut toivottu herättävä. Seuraava kausi tulee näyttämään ne mahdollisuudet joita meillä on tulevaisuudessa jalkapallosta odotettavissa.

Näin uuden koripallokauden alkaessa olemme osin pakotituit siirtymään vapaalippujen kohdalla uudistetun järjestelmään. Tällä uudella toteutettavalla järjestelmällä ennen halua missään tapaustessa olla ilkeimtelistä Teitä aktivivisia kannustajiamme kohtaan, mutta yhteiskunnan tuen edelleen laskiessa on seurammekin pakotettu hankkimaan pääsilyppuuloista oman osuutensa joukkueiden kokonaisbudjettiin. Tehtävät uudistukset eivät ole mitään suuria ja mallistavia, mutta kuitenkin joitakin kavennuksia ja rajoituksia on tulevalle kaudelle annoitte. Toisaalta kuitenkin olemme seurassa panneet merkille sen tosiasian, että seuramme saamaa harjoitusvaroja eri koripallojoukkueille eivät ole oikeassa suhteessa muihin alueen joukkueiden saamiin vuoroikkonaisuuksiin, jos verrataan joukkueiden lukumääriä ja joukkueista harjoittelevien määriä. Olemme asiasta toisalta in-jomoinneet tarvittavia tahoja, jotta asiaan saataisiin osapuolia ryödyttävä ratkaisi.

Juhluvuosi on kääntymässä loppusuoralle ja toimintaa tulee asettimaan normaaleihin toimitin taasen odotteessa seuraavia juhlita.

Haluan kiittää Teitä kaikkia juhluvuoden toiminnossa mukanaol-leita seuratalaista, kannattajia ja taloudellista tukea seurallinemme ant-neita tukioitamme.

Juhlait on tällä erää juhlittu alkaa arkinen aherrus olkaa kaikki mukana toiminnassa.

Peka terveisin
Raino Ojanvirta
puheenjohtaja

Tunteiden paloa Juhlaottelussa

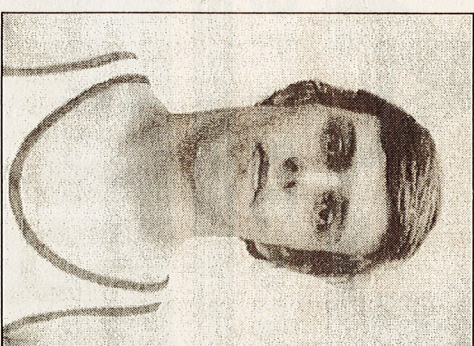
Perjantaina 21.4.-95 pelattiin Karhulan Ammatikoulun liikuntahallilla Peli-Karhujen 50-vuotisjuhlahatupäiväin liityen koripallo-ottelu Suomen Cup-mestari vuodelta -79 vastaan Peka AllStars. Ottelun piti olla juhlaottelu, mutta sitä muodostui Tiilin Ollin muisto-ottelu, hänen hieman aiemmin tapahtuneen poismenonsa takia.

Ottelu oli hiljaisella hetkellä Ollin muistoksi. Siinä seisossa moni pelikaveri varmaan muisteli niitä yhteisiä hetkiä, joita olimme yhdessä kokeneet, niin iloja kuin suruja. Todella herkkä hetki.

Ilse ottelu oli kaksijakoisen. Ensimmäistä jaksoa hallitsi Cup-mestartit hienokseen johtaen tauolla 45-42. Toisella jaksolla All Stars oli jo karkaamassa selvään voittoon, mutta Cup-mestareiden ammattilylpeys oli sitä luokkaa, että ottelusta tuli melko tiukka. All Stars voitti 84-79.

Ottelussa nähtiin niin hienoja yksilö-suorituksia, kuin hyviä yhdistelmää. Myös taseitulahko oli monella pelaajalla tallella, mistä kertoi monet kamppailut latian pinnassa. Pieniä naamurja ja mustelmia taisi tulla vähän jokaiselle.

Tiilin Olli on poissa

Keväällä, vähän ennen seuramme 50-vuotisjuhla, jotka olivat 22.4., kuulin uutisen, joka tyrmäsi tytti: Tiilin Olli oli poistunut keuhkeestamme.

Tieto tästä vei juhlanielailan lähes olemattomiin. Jäi vain tyhjää olo ja kysymys, miksi?

Olin viikkoa aiemmin jutellut Ollin kanssa puhelimessa ja sopinut, että perjantaina 21.4. Vastakkain olisivat Peli-Karhujen Suomen Cup-mestari vuodelta -79 ja Peka All Stars. Sitä tapamista ei koskaan tullut kohtalo oli päättänyt niin.

Olli Tiili, s. 1951, oli poikkeuksellinen ihminen. Jo hänen ulkonästä olemuksensa herätti kunnioitusta. Olli oli pitkä vartelhaan ja hän oli vartaloiltaan lihaksikas ja jäntevä, voimaa ja muita fyysisiä ominaisuuksia oli harvinaisen paljon. Sen sai moni vastustaja tuntea niinä vuosina, jona hän pelasi Pekassa koripalloa.

Minulla oli ilo ja kunnia tuntea Olli lähes kolmekymmentä vuotta, eli siitä lähtien, kun tuim Peli-Karhuhin v. -65. Junnivuosina Olli pelasi ikäluokkaani ylempänä, mutta harjoitukset olivat alussa yhteisiä Rauhalan koululla. Edustusjoukkueeseen Olli pääsi B-juni-orilikäisenä. Hänen kykynsä noteerattiin niin meillä kuin muuallakin, mm. nuorten maajoukkueessa Olli pelasi vuosina -69 ja -70.

Pelaajana Olli oli aina kova taistelija ja antoi kenttäilollisassan kaikkensa. Mikään kova korinte-

kitä ei hän koskaan ollut, mutta teki aina kohtuullisen pistemäärän, monesti kovien levypallotaitelujen jälkeen. Puolustuspaässä Olli hoiteli hommat aina tunnollisesti, usein maentaaen fyysisellä olemuksellaan myös itseään pienemmät vastustajat. Hengentuojana hän oli esimerkillinen.

Kentän ulkopuolella Olli tunnettiin hyväntuulisena ja seurallisenä ihmisenä. Aina häneltä irtoi ilojenen kädenheilautus ja muutama ystävällinen sana niille monille tulleille ja ystäville, joita Ollilla riitti. Hän oli tullut tutuksi monille paikakuntalaisille pelaamisensa ja työnsä kautta. Töissä hän oli kaupungin katuolaimisossa kunnossapitomiehenä.

Pelireissuttajajoukkueen muissa tilaisuuksissa Ollin juttu- ja viitsivalikoima oli laaja, puhumattakaan tilannekomikasta, johon hänellä oli usein sopivat sanat. Myös toisen kuunteleminen ja myötäläiminen olivat hänelle tyypillisiä ominaisuuksia.

Perheestä huolen- ja vastuunkantaminen oli Ollille myös ominaista. Joskus hän tuntui kantavan huonoa omaatuntoa kun oli pelaamisen takia niin paljon poissa kotoa. Surujaan ja huoliaan hän ei juuri valitellut.

Ollin poismenoa jäivät ikävöimään Raija-vaimon lisäksi kuusi lasta sekä sukulaiset, tuttavat, ystävät, sekä pelikaverit, joihin sain lukeutua.

JARI JOHANSSON
perusspekalainen

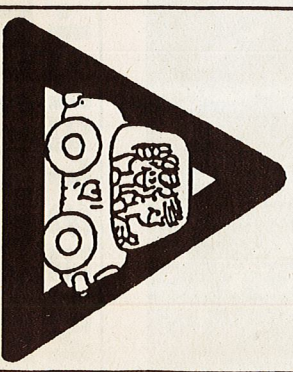

Muistatkos kun...

All Stars: Seppo Kurki 27 p., Jukka Mäntynen 14, Mikko Kokola 11, Risto Rousku 9, Juhana Sipilä, 8, Jouko Räisä 8, Viljo Kuiva-

lainen 4, Petri Hypen 3, Olli Vihtonen, Paavo Siitari. Valmennus ja huolto, Heikki Vainikka, Juhana Savonen ja Pekka Hakkarainen.

Kiitos kaikille mukanaolleille!
JARI JOHANSSON
Cup-mestari -79

VESIVALLINAUKIO 3
PUH. 61 852

Vastaava
päätoimittaja:
Pekka Hakkarainen

Sivunvalmistus:
Kotkan Teho-Teksti

Paino:
Kymen Lehtipaino 1995